

Σαπφώ Νοταρά: Η μεγάλη ηθοποιός που “έφυγε” μόνη και με ένα σβησμένο τσιγάρο στο χέρι

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)



«Εδώ μέσα γίνονται Σόδομα και Γόμορρα», φώναζε η Σαπφώ Νοταρά και στη συνέχεια έβαζε «μπουρλότο» στο γραφείο του διευθυντή της στην ταινία «Αχ! Αυτή η γυναίκα μου».

Οι ρόλοι της δεν ήταν σχεδόν ποτέ πρωταγωνιστικοί, ωστόσο άφησε εποχή με τις

ερμηνείες της και τις αξέχαστες ατάκες της.

Συνυφασμένη με ρόλους φωνακλούς, γκρινιάρας, αθυρόστομης αλλά και καλόψυχης υπηρέτριας ή μητέρας, με αυτή την διαπεραστικά δυνατή και βραχνή φωνή, η Σαπφώ Νοταρά υπήρξε η αγαπημένη αγριοφωνάρα του ελληνικού κινηματογράφου.

Πέθανε μόνη και αβοήθητη στο διαμέρισμα που διέμενε στην πλατεία Κουμουνδούρου, στον αριθμό 22, το ενοίκιο του οποίου πλήρωνε κάποιος άγνωστος επιχειρηματίας θαυμαστής της. Η αστυνομία βρήκε την σορό της μετά από δύο μέρες, τον Ιούνιο 1985. Καθόταν στην συνηθισμένη της θέση με ένα τσιγάρο που είχε σβήσει στο χέρι της.

Η Σαπφώ Νοταρά, είχε το σπάνιο προσόν να δίνει χρώμα και ύλη στις λέξεις τονίζοντάς τις με τη δυνατή και βραχνή φωνή της. Ωστόσο, πέρα από τη φωνή της, είχε ένα μεγάλο υποκριτικό ταλέντο και μία έντονη και δυναμική παρουσία.

Η Σαπφώ Χανδάνου γεννιέται το 1910 στο Ηράκλειο της Κρήτης. Από μικρή ηλικία μαθαίνει κλασικό χορό και ρυθμική και θα έρθει στην Αθήνα για να συνεχίσει τις σπουδές της. Ήταν από τις λίγες γυναίκες της εποχής της με πανεπιστημιακή μόρφωση, αφού είχε σπουδάσει στη Βιομηχανική Σχολή.



Στην πρωτεύουσα πια θα περάσει από τα έδρανα της Επαγγελματικής Σχολής Θεάτρου και κατόπιν θα φοιτήσει στη Δραματική Σχολή του Πειραιϊκού Συνδέσμου. Εκεί αποφασίζει ότι το επίθετό της δεν ήταν καλλιτεχνικό και υιοθετεί το καλλιτεχνικό επώνυμο Νοταρά, το οποίο εμπνεύστηκε από το δρόμο που βρισκόταν η δραματική σχολή που φοιτούσε.

Η Σαπφώ Νοταρά μοναδική στο είδος της ξεχώρισε από την πρώτη στιγμή και πολύ σύντομα έγινε μόνιμη συνεργάτιδα των μεγαλύτερων θιάσων της πρωτεύουσας, ανεβαίνοντας στη σκηνή με τα ιερά τέρατα της εποχής. Ερμήνευσε ρόλους τόσο του κλασικού ρεπερτορίου όσο και του ελληνικού θεάτρου, με τη χαρακτηριστική βραχνή φωνή της να την κάνει τόσο αγαπητή στο κοινό.

Στα στιγμιότυπα της ζωής της, ξεχωρίζει ένα περιστατικό με τον σερβιτόρο του καφενείου που συνήθιζε να συχνάζει. Ο σερβιτόρος λοιπόν γελούσε καθώς τη σέρβιρε, όταν μια μέρα εκείνη του είπε με αγριεμένο ύφος: «Τι γελάς βρε; Εδώ δεν είμαι ο ρόλος, εδώ είμαι η κυρία Νοταρά. Είναι σαν να σε συναντήσω εγώ στην Πανεπιστημίου, να σε γνωρίσω και να σου πω “Φέρε μου ένα νερό!”».

Συνεργάστηκε με το Εθνικό Θέατρο, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος αλλά και τους λαμπρούς ιδιωτικούς θιάσους της εποχής: Νέζερ, Κατερίνας, Λαμπέτη-Χορν κ.ά.

Συνεργάστηκε στενά και με την Μαρίκα Κοτοπούλη, την οποία αντικαθιστούσε στο εναλλασσόμενο ρεπερτόριο του θεάτρου -μαζί με τη Γεωργία Βασιλειάδου- όταν η Μαρίκα Κοτοπούλη ταξίδευε στο εξωτερικό.

Το πλατύ κοινό ωστόσο τη γνώρισε και την αποθέωσε από τους ρόλους που ερμήνευσε στον ελληνικό κινηματογράφο. Παρά το γεγονός ότι έπαιζε πάντα δεύτερους ρόλους, αυτοί οι ρόλοι ήταν που την καθιέρωσαν σε μια από τις σημαντικότερες Ελληνίδες κωμικούς, παρά το γεγονός ότι δεν πρωταγωνίστησε ποτέ!

Οι ατάκες της «Εδώ μέσα γίνονται Σόδομα και Γόμορρα» και το «Μπουρλότο» είναι πλέον ιστορικές.

Συχνά, ενσάρκωνε, και με μεγάλη επιτυχία, την αυταρχική και άσχημη γυναίκα, αν και δεν της άρεσαν καθόλου αυτοί οι ρόλοι. Αισθανόταν αδικημένη και πίστευε ότι είχε το ταλέντο να υποδυθεί κι άλλους χαρακτήρες.

Την πρώτη της κινηματογραφική εμφάνιση την πραγματοποίησε το 1951 στην ταινία «Η Λύκαινα» της Μαρίας Πλυτά (Ανζερβός), ενώ η συνεργασία της με την Φίνος Φιλμ ξεκίνησε το 1958 με την ταινία «Η Κυρά μας η Μαμμή». Γύρισε συνολικά 31 ταινίες, με πιο ξεχωριστές εμφανίσεις στην ταινία της Φίνος Φίλμ «Η Χαρτοπαίχτρα», πλάι στην Ρένα Βλαχοπούλου, ερμηνεύοντας τον ρόλο στριμμένης μα και καλόψυχης υπηρέτριας, καθώς επίσης και στην ταινία «Αχ αυτή η Γυναίκα μου» (Δαμασκηνός-Μιχαηλίδης, 1967), που έλεγε την περίφημη ατάκα «Εδώ μέσα γίνονται Σόδομα και Γόμορρα». Τελευταία της κινηματογραφική εμφάνιση ήταν το 1970 στην ταινία «Έμπαινε Μανωλιό». Ξεχωρίζουν η συμμετοχή της στην παράσταση του Γιάννη Τσαρούχη «Τρῳάδες» (1977), στη «Φιλουμένα Μαρτουράνο» με την επίσης αξέχαστη Έλλη Λαμπέτη (1978), αλλά και στην «Πορνογραφία» του Χατζιδάκι όπως είπαμε, που έμελλε να είναι και η τελευταία της δουλειά. Πήρε μέρος επίσης και σε πολλές και επιτυχημένες ραδιοφωνικές παραγωγές, με τελευταία συμμετοχή της το 1981, στο έργο του Κώστα Παναγιωτόπουλου «Η Κυρία Κυριακή».

Η πρόταση γάμου του Τσαρούχη που η Νοταρά την πήρε για πλάκα και το μοναχικό τέλος

Ο Γιάννης Τσαρούχης ήθελε τη Νοταρά για μητέρα των παιδιών του και της εξέφρασε την επιθυμία του αυτή όμως εκείνη δεν τον πίστεψε. Έπρεπε να

περάσουν μερικά χρόνια για να μάθει ότι τελικά δεν της έκανε πλάκα...



Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων της ταινίας «Κυριακάτικο Ξύπνημα», η Σαπφώ Νοταρά γνωρίστηκε με το Γιάννη Τσαρούχη. Μια μέρα ο Τσαρούχης την πλησίασε και της εξομολογήθηκε ότι ήταν ερωτευμένος μαζί της. Μάλιστα της είπε ότι οι δυο τους θα μπορούσαν να αποκτήσουν κι ένα παιδί. Εκείνη πίστεψε ότι της έκανε πλάκα με συνένοχους μάλιστα τους συναδέλφους της Δημήτρη Χορν και Έλλη Λαμπέτη. Η Σαπφώ Νοταρά όχι μόνο απέρριψε τον Τσαρούχη, αλλά τον έβρισε με το χαρακτηριστικό της στιλ.

«Σαπφώ, θα 'θελες να παντρευτούμε και να κάνουμε μαζί ένα παιδί;». Η Σαπφώ του απάντησε με το γνώριμο ύφος της: «Άντε στο διάολο, Γιάννη»!

Όταν κάποια χρόνια μετά οι δυο τους θυμήθηκαν το περιστατικό, ο Τσαρούχης επέμεινε ότι η πρότασή του ήταν αληθινή και καθόλου φάρσα.

«Αν είχες αποδεχτεί την πρότασή μου, που σου έκανα τότε, τώρα το παιδί μας θα ήταν 26 ετών» της είπε.

«Μα δεν κατάλαβα ότι το εννοούσες. Αλήθεια, το εννοούσες, Γιάννη;». Κι όταν

εκείνος της απάντησε πως «ναι» η κουβέντα κάπου εκεί τελείωσε...

Πηγή: briefingnews.gr